

Un jetz grad in dr gliche Zit,
Wo-n-ich lig uf em Schrage,
Thüet me Theater in de Lit
Vo mir druf los vortrage.

Zwei neüe sin's, un wie me sàit
Un wie d'Zitunge schriwe,
Sin's d'beste noch, denn 's seig e Freid,
Wie sie züer Lachlust triwe.

Se denke nitt an mich, i wett,
Un thien sich lustig mache!
's isch g'schriwe halt, ass ich im Bett
Sogar noch d'Lit mach z'lache!

~~~~~
März 1885.

Wenn ich e richer Mann halt wàr
Un stamme thàt vo Elt're her,
Wo nitt hàn miesse ringe,
Fir ihre Lewe dure z'schla,
Un wo als gar viel Mieih hàn g'ha,
Fir's ehrlich ane z'bringe,

Un wenn ich halt, anstatt eso
Nur im e Citéhisle do
Eifach un klei z'logiere,
Thàt eins bewohne-n-in dr Stadt,
Ne grosses, wo viel Asàh hat
Un thàt e G'staat drin fiehre,

Derno wàr ich o mehr ag'sàh,
Un Kumplemente wott's o gà
Bi alle G'legeheite.
D'Welt isch jetz halt emol eso;
Me lipft eim nur in d'Höche do,
Wenn 's Geld eim thüet begleite.

Me hat sich g'wundert scho genüe,
Ass ich d'Cité bewohne thüe;
Viel hàn's nitt glaüwe welle.
's isch halt e-n-Armelitquartier,
Vo Andere verachtet schier,
Wo ebbes wànn vorstelle.

Un doch, wie schön, wie güet isch's drin
Fir die, wo nitt hochmiethig sin,
Wo Luft un Liecht gern g'niesse!
Ich ka kei Schloss ha, sàll isch wohr.
Drum zieh-n-ich fir mich d'Cité vor,
Un 's wird mi nie verdriesse

* * *

's git Tage, wo mir 's Lewe doch
Ganz unerträglich jetz thüet schine,
Denn immer witer nur geht's noch
Ins Alter un in d'Krankhet ine!

Mit jedem Tag, wo jetz noch kunnt,
Wird ich nur immer miesse ringe
Bis ass emol aruckt die Stund,
Wo-n-ich 's Tagwerk nimm ka vollbringe.

Wo isch die Zit, wo jung un frisch
Ich scho am Morge-n-an de Viere
Mich fröhlig g'setzt ha an dr Tisch
Fir als afange z'retouchiere!

Un so bis z'Nacht als gar vielmol
Un dürt hat das als ganze Summer!
Un doch isch's mir als gsi ganz wohl,
Fir d'G'sundheit ha-n-ich g'ha kei Kummer.

Mit Freide ha-n-ich g'schafft eso
Fir unser Eh'stand, unser junge,
Wo mir ufg'richtet hàr derno,
Un wo-n-is glicklig o isch g'lunge.